

വടി കുത്തിയാണെങ്കിലും തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നടത്തം. പല്ലുകൾ കൊഴിഞ്ഞെങ്കിലും എല്ലുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ അപ്പൂപ്പന്റെ സിംഹ ഗർജ്ജനം ലോകം മുഴുവൻ മുഴങ്ങി. ഇന്ത്യയിലെ കോടി കോടി ഭരിഭ നാരായണന്മാർ അത് ഏറ്റു വിളിച്ചു: “കപിറ്റ് ഇന്ത്യ! കപിറ്റ് ഇന്ത്യ!!”

സമരസാഗരത്തിരയിൽപെട്ട് വെള്ളക്കാർ വെള്ളം കുടിച്ചു പോയി. അവർ വെള്ളം തുഴഞ്ഞ് വന്ന വഴിക്ക് മടങ്ങി. വെള്ളത്തൊലികൾ പോയപ്പോൾ എല്ലാം കാർന്നു തിന്നുവാൻ വെള്ള ഖദറിട്ട എലികൾ വന്നു. ഭരണചക്രം തിരിച്ച് വെള്ളം വറ്റിക്കുമ്പോൾ അവർ തൊഴിൽരഹിതരായ പ്രജകളോട് മൊഴിഞ്ഞു: “കപിറ്റ് ഇന്ത്യ!”

അങ്ങനെ കഥയിലെ നായകൻ, കപിറ്റ് ഇന്ത്യാ ഗർജ്ജനം കേട്ട് ഓടിപ്പോയവരുടെ നാട്ടിൽ തൊഴിൽ തെണ്ടി നടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം സായിപ്പിന് മുമ്പിൽ ഇന്റർവ്യൂ. ഇന്റർ മീഡിയറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും അധിക സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും സമക്ഷത്തിങ്കൽ സമർപ്പിച്ചു. പെപ്പിൽ പുകയിലപ്പൊടി കുത്തിനിറച്ച് വണ്ടൻപുകയുണ്ട വായുവിലേക്കുതി വിട്ടുകൊണ്ട് സായിപ്പ് സ്വന്തം മണ്ടയിൽ മിണ്ടി: “ഇന്ത്യാക്കാർൻ! കപിറ്റ് ഇന്ത്യ!! ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കറിയാം എന്ന് പറഞ്ഞവന്റെ താഴ്വഴിക്കാർൻ !! സായിപ്പ് ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ച പുക ചിന്തയോടൊപ്പം ചുരുളുകളാക്കി പുറത്തേക്ക് വിട്ടു.

“ഇരിക്കൂ! ബൈ ദി ബൈ, ഞങ്ങൾ പണിത പാലങ്ങളും അണക്കെട്ടുകളും സുരക്ഷിതമല്ലേ?”

“യെസ്സ് സാർ, അവ മാത്രം സുരക്ഷിതം “

“റയിൽപ്പാളങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗയോഗ്യമായിരിക്കുമല്ലോ?”

“യെസ്സ് സാർ, ആ പാളങ്ങളിലാണ് പാവങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചെലവില്ലാതെ തല വെച്ച്.....”

“ഉരുണ്ടുപോയ ഭരണ ചക്രങ്ങളുടെ പാടുകൾക്ക് മുകളിലോ താഴെയോ താങ്കൾ?”

“സാർ, മനസ്സിലായില്ല.”

“ഐ മിൻ, ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്ക് മുകളിലോ താഴെയോ?”

“താഴെ”

“സഹതാപത്തിന്റെ ഗ്രേസ് മാർക്ക് കൂട്ടിയാൽ താങ്കൾ ഈ ഇൻറർവ്യൂ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാളെത്തന്നെ ജോയിൻ ചെയ്തോളൂ.”

“താങ്കസ്.”

ഒരു പുരാവസ്തു സൂക്ഷിപ്പ് മ്യൂസിയം. അവ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി വെയ്ക്കുന്ന പണി. അവയിൽ ഒരു ജോഡി ബൂട്ട്സ് കമാനായകനിൽ ആകാംക്ഷ വളർത്തി. മറ്റൊരാൾ വസ്തുക്കളിലും അതിന്റെ വർഷവും വിശദീകരണങ്ങളും ഉണ്ട്. ബൂട്ട്സിനു മുകളിൽ മാത്രം ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഒരു പഴയ ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽനിന്നും അതിന്റെ വിശദീകരണം അറിഞ്ഞുവെച്ചു. അടുത്ത ദിവസം ഇന്ത്യയിൽ വിമാനമിറങ്ങിയപ്പോൾ പെട്ടി തുറക്കുവാൻ കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ആജ്ഞ. വെളുത്ത യൂണിഫോം ധാരി പെട്ടിയിൽനിന്നും ഒരു ജോഡി ബൂട്ട്സ് പൊക്കിയെടുത്ത് ആക്രോശിച്ചു:

“എന്താണ് ഇതിനുള്ളിൽ? തനിക്ക് സ്വർണ്ണക്കുടത്താണല്ലോ പണി ?”

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ബൂട്ട്സ് കുത്തിക്കീറുമ്പോൾ കമാനായകന്റെ കരളിൽ മുറിവേറ്റില്ല. പകരം ചുണ്ടിൽ ഒരു ചിരി വിടർന്നു. താൻ ചെയ്യേണ്ടത് ഉദ്യോഗസ്ഥനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചതിന്റെ പരിഹാസച്ചിരി.

ബൂട്ട്സിനുള്ളിൽനിന്നും ഒന്നും കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയാതെ അത് വെയ്സ്സ് ബോക്സിനിലേക്ക് എറിയുമ്പോൾ കമാനായകൻ പറഞ്ഞു:

“സാർ, ഇത് കൊണ്ടുപോകാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണം. സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തന്നവന്റെ പല്ലുകൾ ചവുട്ടിക്കൊഴിച്ച ബൂട്ട്സ് ആണിത്.”

“ഉണങ്ങിയ ചോരപ്പാടുകളുള്ള ഈ പഴയ ബൂട്ട്സിനു പകരം തനിക്ക് ആ കോഹിന്നൂർ രക്തം അടിച്ചോണ്ട് വരാമായിരുന്നില്ലേടോ? എങ്കിൽ നമ്മൾ രണ്ട് കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെട്ടേനെമല്ലോ”

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടതായി നടിക്കാതെ, കുത്തിക്കീറിയിട്ട ബൂട്ട്സ് പെട്ടിയിലാക്കി പുറത്ത് കടന്നു. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ പാതയോരങ്ങളിൽ ത്രിവർണ്ണ പതാകൾ പാറിക്കളിക്കുന്നത് കണ്ണിൽ പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് അന്ന് ആഗസ്റ്റ് 15 ആണല്ലോയെന്നോർത്തത്.

എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനാശംസകൾ !!